

2. Przez nieruchomość podlegającą zamianie rozumie się nieruchomość, która zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 maja 1957 r. o uregulowaniu spraw własności niektórych nieruchomości nierolniczych na Ziemiach Odzyskanych i na terenach b. W.M. Gdańska (Dz. U. Nr 31, poz. 137) podlegały wydaniu lub nadaniu na własność, lecz wydanie lub nadanie na własność nie może nastąpić z przyczyn wymienionych w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2 tej ustawy.

§ 2. Nieruchomość zamienna powinna odpowiadać nieruchomości podlegającej zamianie pod względem charakteru, wyposażenia i położenia oraz wielkości. Za zgodą osoby uprawnionej do nieruchomości zamiennej może jej być przyznana nieruchomość zamienna innego rodzaju lub wielkości.

§ 3. 1. Wartość nieruchomości zamiennej oraz nieruchomości podlegającej zamianie ustala organ administracji państwowej właściwy ze względu na położenie nieruchomości. Przy ustalaniu wartości budynków i działek budowlanych mają odpowiednie zastosowanie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie zasad ustalania ceny domów mieszkalnych i gruntów budowlanych sprzedawanych przez Państwo, sposobu spłaty należności, sposobu zaliczania na pokrycie ceny nakładów poczynionych przez nabywcę oraz kategorii osób korzystających z pierwszeństwa przy nabywaniu domów i gruntów (Dz. U. z 1957 r. Nr 44, poz. 204 i z 1958 r. Nr 20, poz. 85).

2. Wartość ograniczonych praw rzeczowych obciążających nieruchomość podlegającą zamianie lub nieruchomość zamienną odlicza się od wartości obciążonej nimi nieruchomości.

§ 4. 1. Jeżeli wartość nieruchomości zamiennej przewyższa wartość nieruchomości podlegającej zamianie, różnica wartości obciąża nabywcę nieruchomości zamiennej i w przypadku niezapłacenia jej przy nabyciu podlega zabezpieczeniu na tej nieruchomości na rzecz Państwa.

2. Właściwy organ administracji państwowej może rozłożyć spłatę różnicy na raty na okres nie dłuższy niż 10 lat.

3. Koszty szacunku i postępowania związanego z przyznaniem nieruchomości zamiennej osobom uprawnionym ponosi prezydium rady narodowej.

§ 5. 1. Przyznanie nieruchomości zamiennej w zamian za nieruchomość podlegającą zamianie dokonuje prezydium rady narodowej miejsca położenia nieruchomości zamiennej — spośród mienia stanowiącego własność Państwa i pozostającego pod zarządem prezydium rady narodowej, a zbieżnego do wykonania zadań planowych. Jeżeli nieruchomość zamienna pozostaje pod zarządem innej jednostki państwowej lub uspołecznionej, przekazanie jej uprawnionemu następuje po uprzednim przejściu nieruchomości przez prezydium rady narodowej od tej jednostki.

2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać:

- 1) powołanie podstawy prawnej uchwały;
- 2) szczegółowe określenie nieruchomości zamiennej i podlegającej zamianie z podaniem jej położenia, adresu, opisu, granic, rodzaju budynków itp.;

3) imię, nazwisko i adres nabywcy nieruchomości zamiennej;

4) ustalenie, czy i jakie obciążenia przechodzą na nabywcę nieruchomości zamiennej;

5) stwierdzenie, czy i w jakich granicach nabywcę nieruchomości zamiennej obciąża obowiązek dopłaty, i ustalenie sposobu spłaty różnicy wartości (§ 4).

§ 6. Uchwała o przyznaniu nieruchomości zamiennej stanowi podstawę do zawarcia umowy zamiany nieruchomości. Umowa taka powinna być zawarta w formie aktu notarialnego.

§ 7. 1. W razie niemożności przyznania nieruchomości zamiennej lub na wniosek uprawnionego, który ukończył 60 lat albo jest niezdolny do pracy, może być uprawnionemu przyznane wynagrodzenie pieniężne.

2. Wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, ustala się według zasad wskazanych w § 3.

§ 8. Wynagrodzenie pieniężne wypłacane będzie z budżetu powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej właściwej ze względu na miejsce położenia nieruchomości podlegającej zamianie.

§ 9. 1. Wynagrodzenie pieniężne wypłaca się ratalnie po 1.500 zł miesięcznie przy oprocentowaniu 4% w stosunku rocznym.

2. Jeżeli wynagrodzenie ma być obrócone na budowę domu jednorodzinnego, lokalu w małym domu mieszkalnym lub na wkład budowlany w spółdzielni mieszkaniowej albo na założenie warsztatu rzemieślniczego, drobnego zakładu przemysłowego lub innego drobnego zakładu pracy (§ 8), wynagrodzenie wypłaca się jednorazowo w wysokości potrzebnej dla realizacji wymienionych celów.

3. Wypłata wynagrodzenia może być podzielona w ten sposób, że część wynagrodzenia wypłaca się w terminie przystąpienia do realizacji wymienionych w ust. 2 celów, a pozostałość w miarę postępu realizacji tych celów.

§ 10. 1. Osoby, którym przyznane zostaną nieruchomości zamienne o wartości niższej niż nieruchomość podlegająca zamianie, otrzymują różnicę ich wartości. W tym przypadku mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 9.

2. W odniesieniu do nieruchomości, o których mowa w ust. 1, prezydium rad narodowych zarządzają z urzędu sprawdzenie szacunku dokonane przez biegłych.

§ 11. W przypadku niemożności przyznania nieruchomości zamiennej wynagrodzenie pieniężne wypłaca się w wysokości odpowiadającej wartości nieruchomości podlegającej zamianie. Jeżeli na nieruchomości podlegającej zamianie zostały dokonane nakłady, wartość tej nieruchomości ustala się według jej stanu przed dokonaniem tych nakładów.

§ 12. Wynagrodzenie pieniężne w zamian za nieruchomość podlegającą zamianie oraz różnicę wartości, o której mowa w § 10, ustala właściwy organ administracji państwowej.

§ 13. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej oraz Ministrowi Finansów.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

87

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 kwietnia 1958 r.

w sprawie zmiany granic miast Chorzowa i Świętochłowic w województwie katowickim.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z miasta Chorzowa w województwie katowickim wylacza się parcele nr kat. 158/106, 160/109, 108 z karty 7 obrębu katastralnego Królewska Huta i włącza się je do miasta Świętochłowice w tymże województwie.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

88

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 kwietnia 1958 r.

w sprawie podstawy wymiaru renty dla osób, których przedsiębiorstwa lub nieruchomości rolne przejęte zostały na własność Państwa.

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 25 lutego 1958 r. o uregulowaniu stanu prawnego mienia pozostającego pod zarządem państwowym (Dz. U. Nr 11, poz. 37) oraz na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uprządkowaniu niektórych spraw, związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. Nr 17, poz. 71), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawę wymiaru renty dla osób, których przedsiębiorstwa przejęte zostały na własność Państwa w trybie ustawy z dnia 25 lutego 1958 r. o uregulowaniu stanu prawnego mienia pozostającego pod zarządem państwowym, oraz dla osób, których nieruchomości rolne przejęte zostały na

własność Państwa w trybie ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uprządkowaniu niektórych spraw, związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego — stanowi kwota, jaką przyjmuje się w myśl przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym za podstawę wymiaru renty w przypadkach, gdy brak jest w ogóle danych co do wysokości faktycznych zarobków.

2. Podstawę wymiaru renty dla członków rodziny pozostałych po osobach wymienionych w ust. 1 ustala się tak samo, jak dla tych osób.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

89

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 25 lutego 1958 r.

w sprawie zasad i trybu rozliczeń z tytułu nakładów poczynionych przez Państwo na niektórych nieruchomościach nierolniczych na Ziemiach Odzyskanych i na terenach b. W. M. Gdańska.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 29 maja 1957 r. o uregulowaniu spraw własności niektórych nieruchomości nierolniczych na Ziemiach Odzyskanych i na terenach b. W. M. Gdańska (Dz. U. Nr 31, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć niniejsze rozporządzenie powołuje artykuły bez bliższego określenia, należy rozumieć przez to artykuły ustawy z dnia 29 maja 1957 r. o uregulowaniu spraw własności niektórych nieruchomości nierolniczych na Ziemiach Odzyskanych i na terenach b. W. M. Gdańska (Dz. U. Nr 31, poz. 137).

§ 2. Według zasad i w trybie niniejszego rozporządzenia ustala się wartość poczynionych przez Państwo na nieruchomości nakładów, o których mowa w art. 5 ust. 2 oraz art. 8 ust. 1.

§ 3. Właściwy organ administracji państwowej przed wydaniem decyzji o oddaniu w posiadanie lub nadaniu na własność nieruchomości (art. 2—4) ustala:

- 1) czy na danej nieruchomości poczynione zostały nakłady przez Państwo i w jakiej wysokości,
- 2) czy poczynione nakłady mają charakter nakładów inwestycyjnych,
- 3) czy na skutek poczynionych nakładów wartość nieruchomości wzrosła więcej niż o 50%.

§ 4. 1. W przypadkach gdy chodzi o nadanie na własność nieruchomości (art. 3 i 4) i gdy ustalone zostało, że wartość nieruchomości wzrosła więcej niż o 50% na skutek poczynionych nakładów przez Państwo, nadanie tej nieruchomości na własność może nastąpić jedynie wówczas, gdy osoba ubiegająca się o nadanie własności zobowiąże się do zwrotu wartości tych nakładów (art. 5 ust. 2).

2. W przypadkach gdy chodzi o nadanie w posiadanie nieruchomości, a nakłady dokonane na tej nieruchomości

przez Państwo mają charakter nakładów inwestycyjnych (art. 8 ust. 1), właściwy organ administracji państwowej ustala wzrost wartości nieruchomości powstałej wskutek tych nakładów.

3. W przypadkach gdy chodzi o nadanie na własność nieruchomości, której wartość wzrosła wskutek nakładów dokonanych przez Państwo o więcej niż 50% (art. 5 ust. 2), właściwy organ administracji państwowej ustali wartość techniczną tych nakładów.

§ 5. Wzrost wartości nieruchomości ustala się przez odjęcie jej wartości w dniu podjęcia przez Państwo czynności, które spowodowały wzrost wartości nieruchomości, od wartości istniejącej w dniu wszczęcia postępowania w trybie niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Wartość nieruchomości i poczynionych nakładów ustala właściwy organ administracji państwowej. Przy ustalaniu wartości budynków i działek budowlanych mają odpowiednie zastosowanie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie zasad ustalania ceny domów mieszkalnych i gruntów budowlanych sprzedawanych przez Państwo, sposobu spłaty należności, sposobu zaliczania na pokrycie ceny nakładów poczynionych przez nabywcę oraz kategorii osób korzystających z pierwszeństwa przy nabywaniu domów i gruntów (Dz. U. z 1957 r. Nr 44, poz. 204 i z 1958 r. Nr 20, poz. 85), z wyjątkiem przepisów o dokonywaniu szacunku przez biegłych Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

§ 7. Postępowanie, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, wszczynają właściwy organ administracji państwowej z urzędu, jeśli przy oddawaniu (art. 2) lub nadawaniu (art. 3 i 4) nieruchomości okaże się tego potrzeba.

§ 8. Koszty ustalenia wartości nieruchomości i nakładów, wynikłe przy wykonywaniu niniejszego rozporządzenia, ponosi prezydium właściwej rady narodowej.